

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu vil jeg nødig give anledning til et længere sprogligt skoleridt om gradbøjning af ordet mod, men jeg synes, det er udmærket, at der var en bankdirektør, som udskilte sig fra de andre bankdirektører i Danmark ved at sige, at han absolut ikke mente, de havde ret med hensyn til medlemskab af ØMU'en.

Om han så risikerer noget personligt ved det, ved jeg såmænd ikke, men det, som jeg synes det er vigtigt at lægge mærke til, er, at denne persons udmelding, som adskilte sig fra de øvrige i branchen, blev hørt, blev placeret på for-siden af alle medierne og er kendt i den offentlige debat.

Så der er ikke noget med, at hans synspunkter ikke får lov til at komme til orde eller bliver gemt bort eller forholdt den danske befolkning, nej, nej, nej, nej; tværtimod får han jo masser af spaltep-lads, masser af plads i medierne og mas-ser af plads i tv. Så hans synspunkter bliver sandelig ikke gemt nogen steder, men kommer frem, og jeg synes, det er udmærket, at der også er plads til synspunkter, som er anderledes end dem, som flertallet har. Sådan er det jo, og det nyder hr. Frank Dahlgaard også selv godt af.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Frank Dahlgaard for tredje gang, og det vil sige sidste gang.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Tak!

Jeg kan jo som supplement til fru Elisabeth Arnolds bemærkninger her nævne, at en bankdirektør som Erik Hoffmeyer, som jo er forhenværende, og som i mange år var direktør for Nationalbanken, netop da han blev forhenværende, gik meget kraftigere ud i den offentlige debat og sagde: De økonomiske fordele ved at afskaffe kronen til fordel for euroen er stort set ikkeeksisterende. Det, vi har gjort ved at være med i det europæiske samarbejde omkring det indre marked, er det afgørende; resten er politik.

Først da Erik Hoffmeyer gik på pension, kom kritikken frem, og det er jo ikke det eneste eksempel, vil jeg sige.

Er det ikke noget, der burde bekymre os politikere her i Folketinget, at der er kommet en stemning her i Danmark, der gør, at man skal

være modig for i den erhvervsaktive alder at tage en stilling imod etableringen på det her punkt?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Elisabeth Arnold sagde i sin begrundelse for at afvise forslaget blandt andet, at partierne jo også er gode til at forestå oplysningsarbejdet, og at det er en del af det, som partierne skal, men siger på den anden side, at Anders Dam også får mulighed for at komme til orde.

Må jeg spørge: Får Anders Dam spaltep-lads i Det Radikale Venstres artikler og brochurer frem til en mulig folkeafstemning?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold vil svare . . . Det vil hun ikke . . . Jamen det er altså ikke til at regne ud . . . Jo, fru Elisabeth Arnold vil gerne svare.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Undskyld, fru formand.

Et kort svar til hr. Frank Dahlgaard, som gennemgik tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyers beskrivelse af de økonomiske fordele ved at opgive kronen til fordel for euroen som negligeeable, og som sagde, at Erik Hoffmeyer mener, at det stort set ikke har nogen virkning, idet fordelene og ulemperne stort set opvejer hinanden, og at resten er politiske afgørelser:

Det er jo netop det, der er baggrunden for, at jeg ikke synes, det er nogen god idé af nedsætte disse kommissioner: fordi det til syvende og sidst er politiske afgørelser.

Der kan være masser af danskere, som siger: Det kan godt være, at det koster os nogle penge, men af politiske grunde vil vi være med alligevel. Vi ønsker at være med i det europæiske samarbejde, som handler om valuta.

Der kan også være andre, der siger: På trods af at der ikke er nogen økonomisk gevinst ved at stå udenfor, ønsker vi ikke at være med, for vi kan ikke lide den type samarbejde.

Så til syvende og sidst er det en politisk beslutning, og det synes jeg man skal respektere, og det skal afgøres af den danske befolkning på grundlag af de oplysninger, som vi alle sammen er med til at give den.